

Publicerad 2010-12-04 20:19 av Fånga dagen

ISLOERAR MIG FRÅN LIVET

Ser mörkret rätt som en kniv mitt hjärta genomborrar den mig hårt och utan hänsyn vrider den om,
ensamhet

isolering från omvärlden inga röster inga synliga gester bara jag och mörkret går ensam i världens kosmos
ingen saknar mig eller hör min tysta kl agans läte ge upp eller,
lås upp

smärtsamma dörrar förökar sig på min hud inuti min själ stängda utrymmen med tomhet och abstrakt smärta
flödar som onda andar i mitt hjärta som vill brista i tusen bitar för att säga sanningen till er som aldrig hörde
mig när jag ,
var barn

fördömd att leva ensam på ett kallt golv utan kärlek bara jag och ensamheten går tillsammans vi passar bra
ihop vi vill vara ensamma men ändå inte medan min själ skriker efter näring att växa utav så dör jag en bit
varje dag,
jag en själa-dödare

24 timmar har ett dygn och jag plågas dessa påtvingade vakna timmar
jag klarar att hålla mina ögon öppna några timtal när natten kommer och mörkret är svart är jag lite lättad
men själen lider varje vaken sekund för jag vet inte hur man lever jag vet bara hur jag,
isolerar mig från livet

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Fånga dagen med Poeter.se id #21224 innehar upphovsrätten